

ме подкупиха. Че защо имъ казвате „Пановки“, бе момче, питамъ и се разплащамъ бързо, защото първиятъ звънецъ се вече обади.

— Ехъ, г-не, имало тука нѣкога учителъ Пановъ. Той сѣлъ, отглеждалъ, хашладисвалъ. Селото е пълно съ неговитѣ овошки, ала най-хубави сж тия ябълки.

— А той кжде е сега?

— Не знамъ, отсѣче бързо продавачтъ, за да примѣри другиму.

Втори, трети звънецъ, ала мене не ми се искаше да тръгна. Нѣщо ме теглѣше къмъ селото. Исахъ да видя дѣлото на нѣкогашния другаръ . . .

Машината изписка и повлѣче вагонитѣ. Селото и гаричката се завъртѣха и скриха, а азъ все още гледахъ. И мило и мжчно ми бѣше. Тжгувахъ за младинитѣ, отдавна отлетѣли, радвахъ се, че близъкъ човѣкъ е издигналъ нержкотворенъ паметникъ на трудъ, на любовъ и вѣра . . .

Влакътъ хвърчеше, а азъ унесенъ гледахъ околнитѣ пейзажи. До мене е кесията съ ябълкитѣ, които ме пренасяха въ далечното минало, при Пана — добриятъ, кроткиятъ, ала упоритъ и народолюбивъ Пано.

Не смѣяхъ да разхапя нито една. Чинѣше ми се, че въ всѣки плодъ тупти сърдцето на тоя труженикъ . . .

Йос. Г. Ковачевъ

Стопанското значение на еспарзетата

Добрата обработка на почвата и поддържането на нейната сила чрезъ торене сж главнитѣ фактори, които гарантиратъ редовнитѣ и задоволителни реколти. Тази истина е известна и на най-непросвѣтения земеделски стопанинъ. Следователно, нѣма две мнения, че, за да си подсигурихъ добъръ доходъ отъ нивитѣ, трѣбва да ги обработваме добре и да ги торимъ редовно. Това ще постигнемъ само тогава, когато имаме здравъ и силенъ работенъ добитѣкъ и произвеждаме достатъчно торъ въ стопанството, съ който да поддържаме силата на почвата. За издържката на работния добитѣкъ, както и за издържката на останалия добитѣкъ, отъ който получаваме различни животински продукти и достатъчно торъ, необходима е храна.

Добитѣкътъ, — работенъ и ползователенъ, — какъвто се поддържа въ излишекъ въ нашето селско стопанство, се храни